

Uniunea de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea Departamentul Slujirea Copiilor din România

Povestirea copiilor – sâmbătă – 30 iulie 2022

Mărul

Mărul care mai păstra încă urma dinților băiatului, zăcea aruncat pe raftul de sus al bibliotecii. De fapt, lui îi plăcea să spună că așteaptă. Ce anume? Nu știa nici el și nu știau nici cei patru tovarași de discuție pe care i-a întâlnit în bibliotecă: un glob pământesc, o minge de tenis, o ascuțitoare roz și un dicționar vechi și foarte voluminos.

- Chiar așa, sări de la locul ei mingea de tenis, ce faci tu aici? Pe cine aștepti? Și cine ești?
- Mărul se fâstâci, începu să tușească ușor și simți pe loc cum se face ușor maroniu. De supărare:
- Păi, știți... aaaaa... să vedeți...eu nu...
- E clar, habar n-are de nimic, spuse sfântos globul pământesc, după care își mai aranjă nițeluș paralelele și meridianele.

Eu știu foarte bine că sunt un glob pământesc foarte folositor. Pot ajuta pe oricine vrea să cunoască planeta pe care locuiește. Îi arăt munții maro, apele albastre, câmpiile și dealurile cât se poate de verzi. Să nu mai punem la socoteală orașele, țările și continentele: pe toate le știu și le cunosc că pe propriile-mi buzunare... ăsta-i rostul meu!

Mărul nostru îl ascultă cu atenție pe glob, după care oftă plin de mai multă supărare și necaz. Care-o fi rostul meu pe pământ? se întrebă el. De ce mă aflu aici, în camera băiatului care a mușcat o dată din mine și m-a abandonat pe etajeră? Nu mai înțeleg nimic!
De undeva din dreapta bibliotecii, se auzi un scîrțâit ușor și toți își întoarseră privirea într-acolo. Era nimeni alta decât ascuțitoarea cea roz care își lustruia lama.

- Ce vă uitați așa la mine? se rățoi ea. Ce, n-ați mai văzut niciodată o ascuțitoare care să se pregatească de muncă? Eu nu stau degeaba, ca alții— și privi înspre măr, care, rușinat, plecă ochii în jos. Eu muncesc, nu glumă. Rostul meu pe lume este să ascut creioane: grafit, colorate, cu radieră sau fără. Trebuie să am grijă să le fac vârful ascuțite așa ca... vârful munților despre care ne vorbea globul pământesc.

- Așa e, așa e, o aprobară ceilalți în cor!

Mărul, din ce în ce mai maroniu de supărare, își dădea seama că se află într-o mare încurcătură. Știa foarte bine că el nu avea nici treaba globului și nici cea a ascuțitoarei; nu avea nici munți, nici ape și nici să facă vârful creioanelor nu știa... Dar oare, ce știa el să facă?

Uniunea de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea
Departamentul Slujirea Copiilor din România

- Ura! strigă el cât îl ținură puterile. Cred că am descoperit care este rostul meu pe lume! Sî sar! Uitați-vă și voi puțin la mine: sunt aproape rotund. Dacă o să sar de pe etajera, o să vedeti că...
- Stai, stai, nu sări! țipă de la locul ei, speriată, mingea de tenis. Cum să sari așa, fără să te antrenezi înainte? Și-apoi, ăsta este domeniul meu, asta știu eu să fac cel mai bine, pentru că sunt o minge de tenis. Nu-i așa? întrebă mingea, rostogolindu-se repede repede către ascuțitoarea cea roz.

- Fără doar și poate, o aprobă aceasta. Chiar și globul pământesc este aproape rotund, dar asta nu înseamnă că este minge, pentru că nu știe să sară! Fiecare are rostul lui în viață. Dacă nu crezi, întreabă dicționarul. El știe tot. Privirile tuturor se îndreptară spre bătrânul dicționar, care sforăia răsfoindu-și ușor paginile una câte una. Trezindu-se răsfoi până la cuvântul măr și spuse cu voce răgușită:

- Mărul are un gust minunat, aspect plăcut și substanțe nutritive dintre cele mai sănătoase. Și concluzionă – **Un măr pe zi ține medicul departe! Așa că dragii mei nu vă mai certați! Toți suntem importați și este bine să așteptăm în liniște să ne vină rândul și să fim gata pentru a fi de folos celor de lângă noi.**